

ใช้เฉพาะในราชการ ไม่เป็นสิ่งพึงเปิดเผย

บันทึก

เรื่อง ติความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ฎ. ๗๓๙๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งว่า ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีความว่า “เมื่อสิ้นเดือนหนึ่ง ๆ ให้ผู้ถือประทานบัตรทำรายงานยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ ในรายงานนี้ให้บอกจำนวนแร่ซึ่งทำได้ ฯลฯ ถ้าและผู้หนึ่งผู้ใดแสดงความเท็จในรายงาน ที่กล่าวมานี้หรือแสดงรายการเท็จในแผนที่ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท” นั้น กระทรวงเกษตรราธิการขอหารือว่า ถ้าผู้ถือประทานบัตรคนใดทำรายงานประจำเดือนยื่นไม่ตรงต่อความจริงเช่นบอกจำนวนแร่ชุดได้ในรายงานคลาดเคลื่อนไปจากจำนวนที่ชุดได้จริง จะเป็นโดยมีเจตนาจะแสดงรายงานเท็จก็ตาม หรือจะเนื่องจากความประมาทเลินเล่อหรือสำคัญผิดก็ตาม ผู้ถือประทานบัตรจะมีความผิดตามมาตรา ๓๕ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

ตามหลักประมวลกฎหมายลักษณะอาญา (มาตรา ๔๓) บัญญัติไว้ว่า ต่อผู้ใดกระทำโดยเจตนาผู้นั้นจึงควรรับอาญา คำว่าเจตนาในที่นี้คือกระทำโดยตั้งใจและประสงค์ต่อผลหรืออาจจะแลเห็นผลแห่งการกระทำนั้น มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า บรรดาความที่บัญญัติไว้ในภาค ๑ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญานี้ ให้ใช้ทั่วไปในสรรพคดีซึ่งกฎหมายอื่นบัญญัติว่าเป็นความผิดอันควรลงอาญา เว้นแต่ที่กฎหมายนั้น ๆ บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยความผิดอันควรลงอาญา และเมื่อในมาตรา ๓๕ นี้ไม่มีข้อความใดบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้เห็นว่าเป็นความผิดโดยไม่ต้องมีเจตนาที่ต้องถือความเจตนาเป็นสำคัญ ตามหลักประมวลกฎหมายลักษณะอาญาดังกล่าวแล้ว

อย่างไรก็ดี แม้จะว่ากันตามถ้อยคำในมาตรา ๓๕ นี้โดยจะเพาะการที่บัญญัติว่า ถ้าและผู้หนึ่งผู้ใดแสดงความเท็จ ก็น่าจะทำให้เข้าใจว่าได้แสดงออกมาโดยรู้ถึงความเท็จ จะตีความว่าแม้ไม่มีเจตนาที่มีความผิดหาขอบไม่ หากบัญญัติไว้เป็นทำนองว่า “ถ้ารายงานที่ยื่นนั้นปรากฏข้อความเท็จ” ดังนี้แล้ว จึงจะมีช่องทางที่จะตีความได้ว่าแม้ไม่มีเจตนาที่มีความผิด

(ลงนาม) นายเตือน บุณนา

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๒